

произведешь, като толкозь славно хвърляшь себе си въ опасность. М. П. иѣма да види войскѣтъ ми освѣнѣ като войны—граждане, непріатели на чужденцытъ и вѣрны на царя си. Подъ патриотическытъ ми шатъры ще подыха, тѣй да кажъ, въздухътъ на свободѣтъ и на любовь—тѣ къмъ отечеството; непріателитъ на държавѣтъ ще да му станѣтъ супостаты. Юначескыйтъ полкъ на нашитѣ благородны дворяне ще ся съвземе отъ мрътвичавыйтъ си сънь, ще ся бие подъ прѣаорецътъ на царя си за общото добро, русцитѣ ще ся распрѣснѣтъ, или ще минѣтъ пакъ прѣдѣлытъ си. Ты, друже мой, ще избавишь отечеството си.

Пулосскый испълни думѣтъ си; щомъ настанѣ ноць—та, извърши сполучно назадъ трѣгнуваніето си, като изминѣ безшумно блатата и потрѣсьцитѣ. Врѣме е, друже мой, каза ми тогазь тестъ ми, да трѣгнешь. Азъ знаѣхъ добръ, че дѣщеря ми е по—твърдодушна отъ всякъ другъ женѣ, но понеже е съпруга иѣжна и майка злочеста, сълзытъ ѣ ще тя докаратъ въ умиленіе, пригрѣщаніята и опрощаваніята ще смажѣтъ непрѣклонностьѣ на душѣтъ ти, отъ коѣто ты днесъ ишаешь нуждѣ повече отъ всякой другъ иѣтъ, за това съвѣтувамъ тя да трѣгнешь безъ да ся опростишь съ неѣ.

Съвсѣмъ що Пулосскый мя принуждаваше не можихъ да ся рѣшиѣ да направѣ това. Лодоиска като ся научава, че азъ трѣгвамъ самъ, и че настоявахмы да ѣ не кажемъ на кѣдѣ отивамъ, проливаше сълзы